

TAPAHTUI OMASSA PIIRISSÄMME

Kyykkäpelin neuvontatilaisuus, luento ja 1-2 harjoitusta järjestetään asiasta kinnostuneille heimoleh-temme lukijoille, miehille, naisille, nuorille. Luento pidetään 26.9.-83 klo 17 Karjalan Sivistysseuran huoneistossa Luotsikatu 9 D 17. Ennakoilmoittautumiset puh. 424107 Karppela, 488661 Pamilo ja 301666 Rahikainen. Tervetuloa.

Nina Kyöttinen ja Gus Paquette

Juhannusaattona Helsingin Uspenskin katedraalissa vihittiin taitoluistelija Nina Kyöttinen ja kaivosalan edustaja Gus Paquette. Häämatka käsitti koko Euroopan, koska nuori aviomies ei ole aikaisemmin käynyt Euroopassa. Pariskunta asuu Kanadassa. Ninan omaiset olivat mieltyneet uuteen sukulaiseensa. Nina toimii uudessa kotimaassaan edelleen taitoluisteluvalmentajana. Ninan suku on kotoisin Repolasta. Isoisä, edesmennyt maanviljelijä Pekka Kyöttinen oli pitäjänsä tunnettu johtomies. Vienan Karjalan ja Aunuksen väliaikaiset hallitukset valitsivat hänet 10.12. 1920 Itä-Karjalan keskushallituksen puheenjohtajaksi.

Fil. tri, dosentti Veijo Saloheimolle on tasaval-
lan presidentti myöntänyt professorin arvon. Hän on syntynyt Tohmajärvellä 6.8. 1924 ja väitellyt tohtoriksi v. 1971. Väitöskirjan aiheena oli Pohjois-Karjalan asutus 1600-luvulla. Näin hän tuli hyvin tuntemaan karjalaisten siirrot Tverin lääniin ja muualle Venäjälle. Prof. Saloheimolla on ansiokas tiedemiehen ura ja lisäksi hän on ahkerasti osallistunut aatteelliseen toimintaan. Hän on Karjalaisen Kulttuurin Edistämisseätiön kannatusyhdistyksen puheenjohtaja. Lisäksi hän hoitaa merkittäviä luottamustehtäviä mm. Pohjois-Karjalan Maakuntaliitossa, Suomen Kulttuurirahaston Pohjois-Karjalan maakuntarahastossa, Suomen Museoliitossa sekä Kotiseutuliitossa.

Vokki-Virkki toimintaa: 17.9. kello 11-15 Kiviniemen markkinat (sakkolalaiseen tapaan), avoimien ovien päivä kirpputoreineen, 17.9. kello 15 Tyynen päivät, nimipäivätapahtuma, 22.10. kello 15 Merikanto-matinea, 25.11. kello 18 Kuusen koristajaiset.

Oikaisu: Pyytäisin kohteliaimmin oikaisua haastat-
tuuni lehdessä n:o 5. Larin Paraske ei suinkaan ollut isoisäni isän sisar, vaan Parasken isoäiti, Oute Komonen, joka on Räihärannan Komosia niin kuin allekirjoit-
tanutkin.

Oili Komonen

Metropoliitta Johannes

Metropoliitta Johannes 60 vuotta

Helsingin ortodoksisen hiippakunnan piispa metropoliitta Johannes täytti 60 vuotta 16. elokuuta. Turussa syntynyt metropoliitta Johannes on ollut Helsingin ortodoksisen hiippakunnan piispana vuodesta 1970 lähtien.

Metropoliitta Johannes on opiskellut Åbo Akademi-
ssa, Helsingin yliopistossa, Durhamin yliopistossa Eng-
lannissa, Union Theological Seminary'ssa New Yorkis-
sa, Aristoteleen yliopistossa Thessalonikissa ja Leni-
gradin hengellisessä akatemiassa. Teologian tohtoriksi
metropoliitta Johannes on väitellyt Åbo Akademiassa ja
Aristoteleen yliopistossa. Lisäksi hänelle on myönnetty
TT h.c. Debrecenin yliopistossa Unkarissa.

Metropoliitta Johanneksen englanninkielisen väitös-
kirjan aihe Åbo Akademiassa on Jumalan valtakunta
William Templen ajatuksissa. Aristoteleen yliopistossa
hän väitteli kreikaksi aiheesta Ykseyden ja yhdenmu-
kaisuuden suhde kirkossa ekumeenisten synodien tradi-
tion valossa. Lisäksi metropoliitta Johannes on kirjoit-
tanut lukuisia teologisia tutkielmia ja artikkeleita.

Ennen piispaksi tuloaan metropoliitta Johannes on toiminut mm. uskonnon lehtorina, rehtorina ja yliopettajana. Piispaksi metropoliitta Johannes vihittiin 26.5. 1969 ja Helsingin hiippakunnan piispaksi hänet nimitettiin 4.9. 1970.

Metropoliitta Johannes on Suomen Ekumeenisen Neuvoston varapuheenjohtaja ja Pohjoismaisen Ekumeenisen Instituutin hallituksen jäsen. Hän on myös Ortodoksinen Lähetys ry:n puheenjohtaja.

Metropoliitta Johannes on osallistunut Ekumeenisen Patriarkaatin delegaation jäsenenä Kirkkojen Maailmanneuvoston yleiskokouksiin Uppsalassa ja Nairobissa. Vancouverin yleiskokouksessa metropoliitta Johannes edusti Suomen ortodoksista kirkkoa ja oli yleiskokouksen kirkkojen välistä ykseyttä käsitelleen jaoston puheenjohtajana. Metropoliitta Johannes on osallistunut ortodoksisen delegaation jäsenenä anglikaanien ja luterilaisten kanssa käytyihin teologisiin keskusteluihin. Lisäksi hän on tehnyt useita vierailu-, kongressi- ja luentomatkoja useimpiin Euroopan maihin, USA:han, Australiaan ja Afrikkaan.

Metropoliitta Johannes on palkittu mm. Suomen Leijonan Ritarikunnan ja Pyhän Karitsan Ritarikunnan Komantajamerkeillä. Hän on Patmoksen Pyhän Johannes Teologin luostarin veljestön jäsen.

Metropoliitta Johannes on lehtemme ystävä.

10.8.83 tuli Vancouverista tieto, että Kirkkojen Maailmanneuvoston kuudennessa yleiskokouksessa keskuskomitean jäseniksi valittiin arkkipiispa John Vikström ja metropoliitta Johannes. Tämä on iloinen uutinen koko Suomen kansalle ja eritoten sen pienelle ortodoksiselle kirkkokunnalle.

Paavo Tertsunen

87 vuotta täytti 4.7. maanviljelijä Paavo Tertsunen Paltamossa. Hän on syntynyt ja miehuusiän asunut Suojärven pitäjässä Kuikkaniemen (Omosun) kylässä. Sotatoimet veivät hänet perheineen evakkotielle vuonna 1939. Vuonna 1948 sai maanviljelystilan MHL:n mukaan Paltamon kunnan Mieslahden kylässä, johon rakensi talon ja korpimaasta raivasi peltoa yli 10 ha. Nyt hän viettää eläkepäiviä kotitilallaan vaimonsa kanssa. Hänen vaimonsa Natalia, synt. 24.8. 1896 Suojärvellä Niemisten kylässä, täytti niinikään elokuussa 87 vuotta.

Paavo Tertsunen on tsaarinvallan aikana suorittanut 3-vuotisen sotilaspalveluksen Venäjän armeijassa ja osallistunut sen jälkeen Suomen vapaussotaan. — J. Tela.

Johannes Shnoro

84 vuotta täyttää 11.9. 1983 Johannes Shnoro Kajaanissa. Hän on syntynyt Suojärvellä Kuikkaniemen kylässä. Nuoruusvuosina hän vanhempiensa kanssa muutti asumaan Aunuksen Säämäjärvelle Ruka-kylään. 20-luvun alussa perhe muutti asumaan takaisin Suojärvelle.

Sotien päätyttyä hän asettui asumaan MHL:n mukaan saadulle maanviljelystilalle Kajaanin mlk:n Hallahan kylään. 70-luvun alussa hän muutti asumaan Kajaaniin. — J. Tela.

Mikael Ritamo

80 vuotta täytti rovasti Mikael Ritamo Helsingissä 16.8. 83. Hän on syntynyt Salmin Mantsinsaareissa kanttorin poikana. Pappiseminaarilainen Mikael kävi yhtenä kesänä ansaitsemassa opiskelurahoja Suojärvellä Viborg Woodin tehtailla muistaakseni lastaustöissä, vahvaniskainen kun oli. Valmistuttuaan papiksi hän haki virkaa Suojärveltä ja toimi vuodet 1931—45 Suojärven Varpakylän seurakunnan kirkkoherrana. Suojärven vuosia hän sanoo "yliopistovuosiksi". Täydennysopetusta antoivat pitäjän toisen ort. seurakunnan, Annantehtaan, kirkkoherra Karpin, josta myöhemmin tuli piispa Aleksanteri sekä entiset maallikkotarikat, joilla oli melkoinen tuntemus kirkon traditioista ja tavoista.

Karjalan menetyksen jälkeen hän toimi Taipaleen kirkkoherrana 45—55 ja Kotkan ja Haminan 55—69, jonka jälkeen siirtyi eläkeläiseksi Helsinkiin. Isä Mikael tunnetaan melkoisena karjalan kielen tuntijana ja kala-riekkana.

96 vuotta täytti Johannes Teranto 12.8. Varkaudessa. Hän on kotoisin Salmista.

96 vuotta täytti Palagea Kärpänen o.s. Kylmänen 17.8. Iisalmessa. Hän on kotoisin Suojärveltä.

Lauri Arlo

75 vuotta täytti heimolehti Karjalan entinen päätoimittaja Lauri Arlo Lappeenrannassa 28.6. 83. Hän on syntynyt Viipurissa. Koko elämänsä ajan hän on terävän pikkuesineen, kynän, avulla ollut Karjalan asialla. Hän aloitti uransa lehtimiehenä Terijoella Kannaksen Lehdessä 1920—30-lukujen vaihteessa. V. 1933 onni potkasi hänet Viipurin Karjalaan, heimon päällehteen. Täältä hänet komennettiin pelastamaan konkurssikypää Hamina-lehteä. V. 1937 tarjoutui tilaisuus päästä Suomen Tietotoimistoon.

Jatkosodan aikana hän sai lomautusmääräyksen ja joutui Etelä-Suomi lehden päätoimittajaksi Kotkaan. V. 1946 tuli siirto Lappeenrantaan ja Savo-Karjala lehteen, jossa toimi päätoimittajana vuoteen 1956.

Nyt fusion kautta lehti muuttui KARJALAKSI ja Lauri Arlostä tuli aluksi toimitussihteeri ja vuodesta 1958 päätoimittaja. Heimolehden nykyisen muodon runko on Arlon luoma. Kun lehti muuttui karjalaisten heimolehdeksi nousi sen levikki lyhyessä ajassa 6.500:sta lähes 23.000:een.

Merkkipäivänään Lauri Arlo oli matkoilla. Oma heimolehtemme onnitteli häntä sydämellisesti sähköitse.

94 vuotta täytti Maria Kuismio s. Priivin 28.6. Suomenjoella. Hän on kotoisin Harlusta.

75 vuotta täyttää kyykkäveli Armas Aaltonen 4.10. 83 Helsingissä. Hän on syntynyt Ruskealassa. Ennen sotia on ollut Petsamon Nikkeli Oy:n palveluksessa. On ahkera kyykkäveli vielä tänäkin päivänä.

70 vuotta täyttää kyykkäveli Viktor Bloigu 30.10. 83 Helsingissä. Hän on syntynyt Suojärvellä. Suorittanut elämäntyönsä Suomen ilmavoimissa.

60 vuotta täyttää kyykkäveli Ilmari Honkala 28.11. 83 Helsingissä. Hän on syntynyt Suojärvellä. On edelleen Helsingin kaupungin palveluksessa.

Tuonilmaisiiin ovat siirtyneet

Insinööri Paavo Ritamaa kuoli Helsingissä 13.7. 83. Hän oli syntynyt 19.4. 1921. Suku oli Vienan Uhtualta. Hän oli Karjalan Sivistysseuran jäsen.

Mikko Harrela

Varatoimitusjohtaja Mikko Harrela kuoli 24.7.1983 Meilahden sairaalassa. Hän oli syntynyt 13.11.1913 Tuuloksessa, Aunuksen Karjalassa, suorittanut koulunkäyntinsä Sortavalassa ja valmistunut merkonomiksi 1943.

Suomen Paperin- ja Kartonginjalostajain Yhdistyksen Convertan johtajistoon Mikko Harrela kuului aina yhdistyksen perustamisesta v:sta 1944 ja hänet nimitettiin 1972 Convertan varatoimitusjohtajaksi. Hän osallistui aktiivisesti Convertan Neuvostoliiton kaupan käynnistämiseen 1945 ja vastasi sen jälkeen lähes 40 vuoden ajan Convertan Neuvostoliittoon suuntautuvasta myyntitoiminnasta ja sen kehittämistä.

Mikko Harrela saavutti eläkeiän vuoden 1978 lopussa, mutta jatkoi aina kuolemaansa saakka työtään Convertassa.

Mikko Harrela oli sotilasarvoltaan yliluutnantti. Hän toimi sotien aikana eri rintamaloikoilla ja ilmavoimien lentotiedustelutehtävissä.

Mikko Harrelalle oli myönnetty useita kunniamerkkejä.

—Mikko aloitti kauppaursansa Sortavalassa. Koulunpenkit eivät kauppiassuvun vesaa miellyttäneet, joten merkonomien paperit jäivät odottamaan sota-aikaa, jolloin kauppa ei käyty. Elävällä ja varhaiskypsällä nuorukaisella oli kiire liike-elämän palvelukseen. Jo kaksikymmentävuotiaana hän pakkasi karamellitehdas Pohjola-Koiton myyntinäytteet laukkuunsa ja lähti kiertämään Raja-Karjalaa piiriedustajana. Menestys oli hyvä, sillä kauppiaita kiinnosti nuorukainen, hänen myynti-intonsa ja ennenkaikkea kielitaito, sillä kauppiat puhuivat samaa murretta, jonka Mikko täydellisesti hallitsi ja myös sitä käytti. Joutuipa Mikko monen kauppiaan testiin ja selvisi niistä hyvin. Suojärven Vegaruksen kauppias Fedotta Kärki — häntä valtamerentakaiseksi sanottiin — houkutteli Mikolta kyydin keskellä yötä Suojärven seurahuoneelta Vegarukseen, matkaa "ielle järilleh" lähes sata kilometriä. Mikko teki turhan matkan, sillä Fedotta ei antanut tilausta. Myöhemmin Fedotta yritti toista matkaa. Mikko lähti, mutta keskellä korpea halusi tilauksen. Fedotta ei siihen suostunut, joten Mikko kieltäytyi jatkamasta matkaa ja ottamasta Fedottaa takaisin seurahuoneelle. Mikko sai tilauksen, vaati siihen vielä Fedotan nimen ja antoi loppukyydin. Fedotta hyväksyi nuorukaisen tempauksen, otti hänet vieraakseen ja tämän jälkeen tehtiin tilaukset hymyissä

suin.

— Salmilainen kauppiaspariskunta pani Mikon kahden tulen väliin. Isännän ostoehto oli selvä: Aivin suat tilauksen, kui muissat tuuva butilkan. Eikä emännän sanat jättäneet sijaa tulkinnoille: Jos pullon kanssa tulet, niin meille ei enää ole asiaa. Ukolla menee Sinun käynnin jälkeen päivä humalassa, toinen pohmelossa, joten minä saan hoitaa kaupan, kodin ja lapset. Seurasi neuvottelu kolmisin ja miesten kesken, joten seuraavalla myyntimatalla Mikko oli ilman pulloa, sai tilauksen ja emännän hyvät kahvit. Toimittiin miesten sopimuksen kahdella ehdolla. Ensimmäisen mukaan Mikko tuo pullon, peittää sen kujonsuussa olevan riihen uunin tuhkiin. Toisen kohdan mukaan isäntä ei juo pulloa heti, vaah muutaman päivän kuluttua, välillä ehti käydä muita kauppamatkustajia, joten isännän ja Mikon "ystävyyssopimus" ei häiriinny.

Murre oli Mikolle hyvin tärkeä. Sen hän osasi ja sitä myös käytti. Helsingissä tapasi salmilaisen ystävänsä. Vei hänet ravintola Royaliin ja tarjoilijalle sanoi: — Nygöi yhyin hyväh bratanah, navedji meil stola, kannu sih hyvät syömised da tuo ensimmäi tulised kotskut, kudamat kilenkannat voidelou. Tarjoilija kääntyi hovimestarin puoleen sanoen: — Täällä on diplomaatti, puhuu ranskaa, tulkaa auttamaan. Arvaatte, että Mikolla oli hauskaa ranskan taidostaan. Murreasiat otti Mikko esille vielä viimeisellä matkallaan Meilahden sairaalassa, kun huomasi hoitavien lääkärien luettelossa nimen Pamilo.

— Seurasaaren kyykkäaukiolla Mikko tiesi tapaavansa muita, jotka ymmärtävät hänen ranskaansa. Jo mäellä huusi: — Terveh bratanat, tiäl vai mätskättö. Joukkoon tultua esitti nuorille olevansa Mikko Harrela ja vanhoille sanoi: — Olen kulduhammas Haidukaisen poigu. Viimeiseen sanontaan tarttui Parosalmen Mikko. — Vai olet Haidukaisen poigu, tuattas oli hyvä inehmini, häi auttoi meidä heimopakolaisia sanoen: — Brihatšut, vet teil on nälkä, täs lihua, keittäkkiä rokka. Rokka kiehui ja se oli tarpeen, meillä oli silloin nälkä, lopetti Parosalmi.

— Karjalainen heimotyö kuului Mikon harrastuksiin. Jo kaksikymmentävuotiaana sortavalaiset valitsivat hänet edustajakseen neuvottelupäiville Helsinkiin, vuosi oli silloin 1933 ja neuvottelut pidettiin Hämäläisen osakunnan talossa. Nuorena hän kuului Karjalan Sivistysseuran jäsenoimikuntaan ja vanhempana seuran johtokuntaan.

Karjalaisten starikkakauppiaiden jälkeen tuli vuo-roon Moskovan kauppaherrojen käsittely. Mikko joutui aukaisemaan uraa viennillä sielläkin ja onnistui tehtävässään erittäin hyvin. Esimiehenä hänellä oli kenraali Paavo Talvela, perehtynyt suurten joukkojen käsitte-lyyn ja virkatien noudattamiseen. Kauppatiet eivät ole yksioikoisia, joten niitä polkuja kulkemaan sopi Mikko, enemmän sissi, kuin virkatien kulkija. Kun Paavo ei tiennyt Mikon kaikista mutkista mitään, niin seurasi keskustelua, missä puhuttiin isoilla kirjaimilla ja Paavon nyrkki heilahti pöytään kysymyksellä: — Kumpi tässä talossa on isäntä? — Sinä, sinä olet isäntä, minä vain renki, joka tuo tänne tilauksia. Näin jatkui yhteistyö ja tulokset olivat hyvät. Kuolinvuoteellaan Paavo halusi Mikon luokseen ja antoi hänelle täyden tunnustuksen työstään ja hyvistä tuloksista vaikeissa olosuh-teissa.

— Kun Mikon aika tuli lähteä eläkkeelle, niin se huomioitiin myös Moskovassa. Neuvostoliiton johtavimmat kauppias miehet kutsuivat Mikon ministeritason vieraakseen Moskovaan. Viisi vuotta myöhemmin huomioitiin Ahti Karjalainen ja Olavi Mattila samalla tavalla. Tällainen oli Aunuksen Tuuloksen kauppiassuvun jälkeläisen tie korpikylien kaupoista maailman vientimarkkinoille.

Kosti Pamilo

Voitto Setälä

Karjalan hyvä ystävä, lehtemme neuvottelukunnan pitkäaikainen jäsen, valtiot. tri Usko Voitto Jalo Setälä kuoli pitkään kestäneen sairauden jälkeen Helsingissä 11.7.83.

Hän oli syntynyt Kokemäellä, Satakunnassa 22.3. 1911, käynyt keskikoulun Haminassa, kauppaopiston Kotkassa, tullut ylioppilaaksi yksityisoppilaana Helsingissä 1940.

Helsingin yliopistossa hän suoritti fil. kand. tutkinnon ja sai fil. maisterin arvon 1949 sekä suoritti valtiot. lisensiaatin tutkinnon 1963 ja väitteli tohtoriksi Helsingin yliopistossa v. 1966 aiheena "Kansallisen ortodoksisen kirkkokunnan perustamiskysymys Suomen politiikassa 1917—1925". Väitöksen Werner Söderström Oy julkaisi kirjana v. 1966 ja tekijä omisti sen kirkkokunnan luomiseen tarmokkaasti osallistuneelle teol. tri Antti Inkiselle.

Voitto Setälä suoritti varsinaisen elämäntyönsä (1932—1971) Oy Alkoholiliike Ab:n palveluksessa, "leivissä muttei särpimissä", kuten hän tapasi sanoa. Tieteellistä tutkimustyötä hän ei unohtanut.

Alkaen vuodesta 1970 hän toimi useita vuosia Helsingin yliopiston poliittisen historian dosenttina, kunnes muutti aurinkoiseen Espanjaan hoitamaan terveyttään.

Tutkiessaan maamme ortodoksisen kirkkokunnan historiaa hän siinä sivussa kiinnostui Viron historiasta, kansallisesta liikkeestä ja toiminnasta ja syventyi siihen perinjuuriin. Näistä aiheista häneltä on runsas määrä tutkielmia, kirjoituksia monissa sanoma- ja aikakauslehdissä (mm. Karjalan Heimossa, Aamun Koitossa, Ortodoksiassa, Bysantti ja Pohjolassa, Ruotsin Suomalaisen Ortodoksisen Seurakunnan Viestissä, Suomen Kirkollishistoriallisen Seuran Vuosikirjassa ja vironkielissä Usk ja Elu).

Heimomme historiaa ja maamme ortodoksista kirkkuntaa hän on omassa lehdessämme käsitellyt yli 20 vuoden ajan. Otsikot puhuvat puolestaan:

Rovasti Herman Aavin tulo Karjalan piispaksi, Itä-Karjalan kirkon kysymys, Itä-Karjalan kirkon ensimmäinen ohjelma, Vuosi 1923 Suomen ortodoksisen kirkon historiassa, E. N. Setälän poliittisen toiminnan ääri-
viivoja, Kansallisen ortodoksisen kirkkokunnan perustamiskysymys Suomen politiikassa 1917—1925, Ortodoksisuus ja karjalaisuus, Itä-Karjalan ensimmäinen valtiosääntö, Arkkipiispa Herman 100 vuotta, Heimotyö tutkimuksen kohteena, Uhtuan maakuntapäivistä 60 vuotta (Karjalan valtiollista historiaa 1917—1922). Eräitä näkökohtia Suomen ortodoksisen kirkkokunnan historian kirjoittamisesta.

Voitto Setälä oli jäsenenä useissa tieteellisissä seuroissa. Hän osallistui aikanaan suojeluskuntatoimintaan ja viimeisiin sotiimme krh-alipuseerina.

Hän oli "pumpuliin peitetyn huumorin" ystävä. Ennen viimeistä matkaansa kotimaan kesään hän 10.5. pehmeästi esitteli kuntoutusohjelmaansa näin:

"Ajatellessani sopivaa kuntouttamisohjelmaa itselleni minun oli heti hyljättävä paini. Kun näet minulla on painoa 48 kiloa (pituus 178 senttiä), eikä itikkasarjaa ole perustettu, niin valtavaruhoiset karpässarjalaiset — rajahan on 52 kiloa — minut kohta rusementaisivat. Siitä jää jäljelle jaakopinpaine, jos henkiset rahkeet kestävät. Nyrkkeily jää myös pois melkein vastaavista sarjajoista johtuen, myös varjonyrkkeily liiallisine ruumiillisine ponnisteluineen.

Edellisten suunnitelmien kariuduttua olen ryhtynyt harjoittamaan bodausta tosinaisellisen Kike Elomaan innoittamana. Kunnianhimoisena tavoitteenani on viiriäisen munan kokaisen hauislihakseni kasvattaminen kyyhkysen munan mittoihin. Sellainen käy mainiosti aurinkoisella terassilla vaikkapa välillä levätenkin. — Etehen elävän mieli."

Voitto Setälä siunattiin 4.8.83 Helsingin Hietaniemen vanhassa kappelissa runsaan sukulais- ja ystäväjoukon läsnäollessa. Karjalan Sivistysseuran kukkalaitteen lasivat johtokunnan jäsenet Boris Karppela, Kostti Pamilo ja Jorma Puustinen.

Hänet haudattiin sukuhautaun Kokemäelle.

Helsingin Pyhän Kolminaisuuden kirkossa toimitettiin 20.8. hänen muistolleen panihida. Sen toimitti khra A. Korelin ja kuoroa johti kanttori Raimo Pores. — B.K.

Siiri Virtaranta kuoli 29.6. 83 Helsingissä. Hän oli syntynyt 31.7. 1881 Ruovedellä maalaistalossa. Hän valmistui opettajaksi Jyväskylän seminaarissa, solmi avioliiton opettaja Vihtori Virtarannan kanssa v. 1902. Aluksi opettajapariskunnan toimipaikkana oli Ahlainen ja vuodesta 1904 Karkun Aluskylä. Siiri Virtaranta oli aloiterikas ja toimelias nainen. Hän suoritti lisäksi tyttöjen käsityöopettajan tutkinnon, toimi tuomarin kirjuriina, puuhasi emäntäkoulua, toimi aktiivisesti Lotta Svärd -yhdistyksessä. Kangaspuut, ompelukone, sukka-
puikot ja virkkuukoukku olivat myös hänen työkalujaan.

Toimeliaisuus on siirtynyt myös hänen pojalleen, seuramme johtokunnan jäsenelle, prof. Pertti Virtarannalle, jota on erällä taholla nimitetty toiseksi Lönnrotiksi.

Opettaja, pappiskandidaatti Mikko K o k o r a kuoli Lieksassa 26.6. 83. Hän oli syntynyt Suistamalla ja suorittanut kansanopiston, kansankorkeakoulun ja pappis-seminaarin, jonka päästötodistuksen sai v. 1944. Hän toimi Lieksan ja Nurmeksen uskonnonopettajana, osallistui aktiivisesti Lieksan seurakunnan elämään ja sen partiotoimintaan. Hän oli seuramme jäsen ja lehtemme uskollinen ystävä.

Johtaja Olga I p a t t i kuoli 28. kesäkuuta Kajaanissa pitkäaikaisen sairauden murtamana. Hän oli syntynyt 14.12. 1896 Kuhmossa ja kävi koulua Joensuussa.

Olga Ipatti teki elämäntyönsä kaupan ja liike-elämän palveluksessa, merkittävimmän ajan 1895 perustetussa Ipattien kauppahuoneessa. Sotien aikana hän johti J. A. Ipatti Oy:tä ja toimi ansiokkaasti sotatarviketeollisuuden hyväksi.

Olga Ipatti kuului Kajaanin Yrittäjän naisten perustajiin. Hänen sydäntään lähellä olivat mm. maanpuolustustyö ja kuoro toiminta.

KYYKKÄ

Petroskoi — Ulvila:

Jatkoa sivulta 122:

Ulvilan karjalaisen joukkueessa petroskoilaisia vastaan pelasivat venäläisten sääntöjen mukaan Meskanen E, Vimpari A, Jyrkiäinen P, Mykrä K ja suomalaisten sääntöjen mukaan kaksi viimeksi mainittua ja Kokko Juha ja Järvenpää Jarmo.

Onegan tehtaan joukkueessa pelasivat V. Sarin, Filimonov, Tuhi, Fedotov ja N. N. (nimi epäselvä) sekä Paperitehtaan joukkueessa Silkin, Pjatnizin, Tszikov, Medvedev ja T (nimi epäselvä).

Neuvostoliiton linnapelijärjestön, Neuvosto-Karjalan, KASSR:n, federaation puheenjohtajana on V. Napu, Petroskoi, puh. 7-80-63.

22. Miesten joukkuemestaruuskisat

Karjalaisseurat ratkaisivat Suomen kyykkäjoukkueiden mestaruudet Oulussa kesäkuun 18. päivänä. Kilpailujen valmistelut ja johto painoivat eniten Pauli Jousimon harteita, apunaan naiskyykän vetäjänä Laina Juvonen ja sihteerinä PaaVo Rahikainen. Tehtävät eivät olleet helpot, sillä Pohjois-Suomen kyykkätoiminta ei ole samassa vauhdissa kuin 20 vuotta sitten.

A-sarja:

Helsingin suojärveläisten seura r.y. jatkoi vuonna 1978 alkanutta mitalijahtiaan. Tuon vuoden jälkeen he ovat saaneet neljästi kultaa ja kahdesti hopeaa. Ent. salmilaiset olivat poissa vuodesta 1979 lähtien. Viime vuonna nousivat takaisin A-sarjaan ja nyt hopeasijoille. Prons-